

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ให้มีความสอดคล้องกับข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๖ และข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๙ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในหมวด ๔ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยไม่ร้ายแรง ข้อ ๖๑ ถึงข้อ ๗๙ และหมวด ๕ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ข้อ ๘๐ ถึงข้อ ๙๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“ผู้บริหาร” หมายความว่า รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายความว่า บุคลากรซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมถึงตำแหน่งวิชาการอื่นที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรถูกกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า บุคลากรอื่นซึ่งไม่ใช่บุคลากรสายวิชาการ

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“โทษทางวินัย” หมายความว่า ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก

“โทษทางวินัยไม่ร้ายแรง” หมายความว่า ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และลดเงินเดือน

“โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง” หมายความว่า ปลดออก และไล่ออก

“ให้ออกจากราชการ” หมายความว่า คำสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“การอุทธรณ์” หมายความว่า การร้องขอความเป็นธรรมในกรณีที่ถูกลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อให้ผู้มีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษอีกชั้นหนึ่ง พิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา

“การร้องทุกข์” หมายความว่า การร้องขอความเป็นธรรมในกรณีที่เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมายหรือเกิดจากการปฏิบัติโดยมิชอบของผู้บังคับบัญชาต่อตน

“กองกลาง” หมายความว่า กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่งใด ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเลือกจำนวนหนึ่งคน

เป็นประธานกรรมการ

- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสามคน เป็นกรรมการ
 (๓) ผู้แทนผู้บริหารจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 (๔) ผู้แทนบุคลากรสายวิชาการจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 (๕) ผู้แทนบุคลากรสายสนับสนุนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้อำนาจการกองกลางเป็นเลขานุการ และให้นิติกรซึ่งให้อำนาจการกองกลางมอบหมายจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๒) ให้แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐ ด้านละหนึ่งคน

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) ให้มาจากการเลือกกันเองของผู้บริหาร

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๔) ให้มาจากการเลือกกันเองของบุคลากรสายวิชาการซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โดยผู้ได้รับเลือกต้องมีใช้ลูกจ้างชั่วคราว

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๕) ให้มาจากการเลือกกันเองของบุคลากรสายสนับสนุนซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โดยผู้ได้รับเลือกต้องมีใช้พนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราว

ข้อ ๗ ให้ ก.อ.ม. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่กรรมการใน ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ ให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งใหม่ ให้ ก.อ.ม. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ใหม่แล้ว

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ความผิดลหุโทษ

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๙ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์ของบุคลากรซึ่งถูกคำสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย เว้นแต่กรณีข้าราชการถูกคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกซึ่งเป็นอำนาจของ ก.อ.ร.

(๒) พิจารณาอุทธรณ์ของบุคลากรซึ่งถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๓) พิจารณาคำร้องทุกข์ของบุคลากร กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการประชุมที่มีการกำหนดให้สามารถใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้อย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้กรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ประชุม โดยให้ถือว่ากรรมการซึ่งใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวได้เข้าร่วมประชุม ก.อ.ม.

ข้อ ๑๑ การลงมติของที่ประชุม ก.อ.ม. ให้ถือเสียงข้างมาก โดยกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในการพิจารณาเรื่องใดถ้าไม่มีกรรมการคัดค้านให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๒ การประชุม ก.อ.ม. ต้องจัดให้มีบันทึกการรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ในกรณีที่มีการประชุมโดยใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยี ต้องบันทึกเสียงหรือทั้งเสียงและภาพของผู้ร่วมประชุมและเสียงหรือทั้งเสียงและภาพที่บันทึกไว้นั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการประชุมด้วย

ในกรณีที่กรรมการมีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในบันทึกการรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๓ การประชุมเพื่อพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ หากกรรมการผู้ใดมีเหตุดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีหรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา

(๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่พิจารณา

(๓) มีสาเหตุใกล้ชิดหรือเกี่ยวข้องกับคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นหรือเคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กั้นกันฉันทุสมรสโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กั้นกับคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ที่เป็นบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กั้นกันฉันทุสมรส

(๗) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๘) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๙) เป็นลุง ป้า น้า อาของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๐) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน

(๑๑) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือตัวแทนของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๓) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๔) มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

ข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. หากมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑๓

เมื่อกองกลางได้รับหนังสืออุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ยื่นด้วยตนเอง หรือส่งทางไปรษณีย์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งสำเนาคำสั่งแต่งตั้ง ก.อ.ม. ให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ และ

(๒) แจ้งสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ตามข้อ ๑๓ ให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่ ก.อ.ม. กำหนด พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้าน ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้าน ตามข้อ ๑๓ โดยยื่นต่อกองกลางด้วยตัวเอง หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก่อนที่ ก.อ.ม. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านตามข้อ ๑๔ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของกองกลางลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ยื่นหนังสือด้วยตนเอง ให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ และรวมไว้ในสำนวนการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ข้อ ๑๖ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๑๓ หรือประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสือคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. คนหนึ่งคนใดตามข้อ ๑๔ ให้ประธาน ก.อ.ม. เรียกประชุม ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาเหตุตามข้อ ๑๓ หรือเหตุแห่งการคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าว ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และให้ถือว่า ก.อ.ม. นั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน ทั้งนี้ ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้

ถ้าที่ประชุม ก.อ.ม. มีมติให้ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ม. ที่ไม่ถูกคัดค้าน ให้ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประชุม ก.อ.ม. มีมติไม่ให้ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป หรือประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านขอถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว แม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้านแล้วแต่ ก.อ.ม. จะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้ และถ้ายังมี ก.อ.ม. เหลืออยู่อย่างน้อยสี่คน ให้ถือว่า ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่และมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ต่อไปได้

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๗ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับกรณีบุคลากรถูกสั่งให้ออกจากราชการ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ
- (๒) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่บุคลากรปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่
- (๓) ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
- (๔) ถูกจำคุกในความผิดที่ไม่ใช่การกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

การที่มหาวิทยาลัยใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างหรือไม่ต่อสัญญาจ้างบุคลากร ไม่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย เป็นเรื่องเฉพาะตัว ต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลอื่นอุทธรณ์แทนตนเองได้ เว้นแต่ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้แสดงเจตนาด้วยวิธีใด ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบ

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดหรือสิทธิตกทอดหรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๑๙ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย ถึงแก่ความตายก่อนใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ตายถึงแก่ความตาย

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ตามแบบตัวอย่างแนบท้ายข้อบังคับนี้ โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการ

อุทธรณ์

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อกองกลางก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๒๑ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๑๙ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อกองกลางด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ในกรณียื่นด้วยตนเองให้นับวันที่กองกลางประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำชี้แจงหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หาก ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำชี้แจงหรือเอกสารหลักฐานที่ยื่นหรือส่งเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๒๒ เมื่อกองกลางได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. รายงานประธาน ก.อ.ม. เพื่อทราบ พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. เพื่อพิจารณารับอุทธรณ์

ในกรณีที่ ก.อ.ม. มีมติรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาแล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ้งให้มหาวิทยาลัยจัดส่งเอกสารหรือสำเนาเอกสารที่รับรองสำเนาถูกต้องให้ ก.อ.ม. พิจารณากายใน ๗ วัน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย

(๒) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) สำเนาคำคัดค้านกรรมการสอบสวน (ถ้ามี)

(๔) สำเนาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น สำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด ในการสอบสวนวินัย หรือเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินการมีคำสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พร้อมบัญชีเอกสาร

(๕) สำเนารายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัย (ถ้ามี)

(๖) สำเนาข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการสอบสวนและการพิจารณาให้ออกจากราชการหรือลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๗) เอกสารอื่น ๆ ตามที่ ก.อ.ม. เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มอบหมายผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.อ.ม. เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย เมื่อกองกลางได้รับเอกสารตามข้อ ๒๒ จากมหาวิทยาลัยครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน สรุปสำนวนเสนอต่อ ก.อ.ม. เพื่อพิจารณากายในสัปดาห์วันนับแต่วันที่รับเอกสาร

ผู้รับผิดชอบสำนวนตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการกรรมการหรือเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนที่ทำหน้าที่พิจารณาทางวินัยของคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

ข้อ ๒๔ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๒๐ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลา ตามข้อ ๑๙

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง ตามข้อ ๒๐ ไม่ลงลายมือชื่อ หรือไม่ระบุที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ม. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตีไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ การพิจารณาอุทธรณ์ ก.อ.ม. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กองกลางได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่มีสาระสำคัญตามข้อ ๒๐ ครบถ้วนและถูกต้อง

ในกรณีที่ ก.อ.ม. พิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดในวรรคหนึ่ง ให้เสนอนายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินสองครั้ง และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ

ข้อ ๒๖ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและสำนวนการสอบสวนและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มหาวิทยาลัยชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมาให้อภัยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) ให้มหาวิทยาลัยสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตาม (๑) ถึง (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในระยะเวลาที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้ที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้หนึ่งคน การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้ในวันแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้การแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากมหาวิทยาลัยจะแถลงแก้ ก็ให้อธิการบดีมาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้วและประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติมให้ผู้อุทธรณ์ยื่นเอกสารเพิ่มเติมถึงประธาน ก.อ.ม. ได้ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะมีมติตามข้อ ๓๒

ข้อ ๒๘ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ม. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้จนกว่าทายาทตามข้อ ๑๙ จะมีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ม. เรียกเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้ จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๒๙ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะมีมติตามข้อ ๓๒ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. กรณีผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนบันทึกไว้และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นอันระงับ และให้จำหน่ายเรื่อง

ข้อ ๓๐ ให้ ก.อ.ม. มีมติไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่อง โดยมีหนังสือแจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่ ก.อ.ม. ได้เคยพิจารณามีมติแล้ว

(๒) ผู้บังคับบัญชาแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอในอุทธรณ์แล้ว

(๓) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง ไม่ลงลายมือชื่อ หรือไม่ระบุที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.ม. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วและผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม

(๔) ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่ข้อบังคับกำหนดไว้

(๕) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.ม. เห็นสมควรมีมติไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่อง

ข้อ ๓๑ หนังสือแจ้งมติไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่องตามข้อ ๓๐ อย่างน้อยมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

(๓) เหตุแห่งการอุทธรณ์และเหตุแห่งการไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่อง

(๔) แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. หรือแจ้งสิทธิในการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง

แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว ให้มีมติ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้ผู้ถูกลงโทษออกจากราชการกลับเข้าปฏิบัติราชการตามเดิม

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

กรณีผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๖) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสม

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติเสนอผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมหรือถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๓) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตาย จะมีมติตาม (๘) มิได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าวซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์อันเป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุอันเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษอันมีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๓ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๓๒ แล้ว ให้ ก.อ.ม. จัดทำคำวินิจฉัยซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป
คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่เข้าร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นด้วย
ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนั้นด้วย

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๓๔ บุคลากรผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

(๑) เมื่อเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) เมื่อมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) การบริหารงานบุคคลเป็นไปโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อตน ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเหตุอื่นใด

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษทางวินัย การตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย การใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างหรือไม่ต่อสัญญาจ้างบุคลากร ไม่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓๕ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือควรทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ ตามแบบตัวอย่างแนบท้ายข้อบังคับนี้ โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) วันที่ทราบหรือควรทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลอื่นร้องทุกข์แทนตนเองได้ เว้นแต่ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้แสดงเจตนาด้วยวิธีใด ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบ

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ หรือมีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อกองกลาง ก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๓๖ การยื่นเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๕ ให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อกองกลางด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ในกรณียื่นด้วยตนเองให้ในวันที่ยื่นที่กองกลางประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำชี้แจงหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หาก ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำชี้แจงหรือเอกสารหลักฐานที่ยื่นหรือส่งเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๓๗ เมื่อกองกลางได้รับเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้ว ก่อนการเสนอเรื่องต่อ ก.อ.ม. ให้เลขานุการ ก.อ.ม. ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่เกี่ยวกับกรณีการร้องทุกข์ และให้เลขานุการ ก.อ.ม. จัดทำสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อเสนอต่อ ก.อ.ม. พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ แบบสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้เป็นไปตามที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ ก.อ.ม. รับเรื่องไว้พิจารณา ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทำหนังสือชี้แจงและส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเพื่อนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๓๙ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์จากผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ส่งมา ตามข้อ ๓๘ และให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมาให้อัยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) ให้ผู้ร้องทุกข์ให้อัยคำ ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้ที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณา ของ ก.อ.ม. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้การแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้วและประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นเอกสารเพิ่มเติมถึงประธาน ก.อ.ม. ได้ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะมีมติตามข้อ ๔๕

ข้อ ๔๑ ผู้ร้องทุกข์จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะมีมติตามข้อ ๔๕ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม.

เมื่อถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้ ก.อ.ม. จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๔๒ ก.อ.ม. จะไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๒) เป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ยื่นเกินกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) คำร้องทุกข์ไม่ได้บรรยายพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงเหตุที่ผู้บังคับบัญชากระทำหรือมีคำสั่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นเหตุให้ผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๔) คำร้องทุกข์ที่ไม่มีคำขอของผู้ร้องทุกข์

(๕) หนังสือร้องทุกข์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้องตามข้อ ๓๕ ซึ่ง ก.อ.ม. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วและผู้ร้องทุกข์ไม่ปฏิบัติตาม

(๖) เหตุแห่งการร้องทุกข์เป็นเรื่องเดียวกันกับที่ ก.อ.ม. ได้จำหน่ายตามข้อ ๔๓ (๒)

(๗) เหตุอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.อ.ม. ที่จะรับไว้พิจารณา

ข้อ ๔๓ ก.อ.ม. อาจมีมติให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนมีคำวินิจฉัยเรื่องที่ร้องทุกข์

(๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่ร้องทุกข์เสร็จสิ้น

(๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ม.

(๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๔๔ หนังสือแจ้งมติให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) เหตุแห่งการร้องทุกข์และเหตุแห่งการให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์

(๔) แจ้งสิทธิในการร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. หรือแจ้งสิทธิในการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง

แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๕ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๔ (๑) แล้ว ให้มีมติ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วนและไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๔๖ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๔ (๒) แล้ว ให้มีมติ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๓๔ (๒) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๓๔ (๒) ให้มีมติแก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้มีมติให้ดำเนินการประการอื่นหรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และเป็นธรรม

ข้อ ๔๗ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๔๕ หรือข้อ ๔๖ แล้ว ให้ ก.อ.ม. จัดทำคำวินิจฉัยซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอ

(๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่เข้าร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นด้วย ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

หมวด ๔

การดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัย

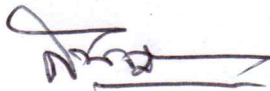
ข้อ ๔๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้มีมติตามข้อ ๓๐ ข้อ ๓๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๕ หรือข้อ ๔๖ แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือเสนอคำวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ให้ประธาน ก.อ.ม. แจ้งมติของสภามหาวิทยาลัยต่อผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ โดยให้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. หรือแจ้งสิทธิในการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง แล้วแต่กรณี และแจ้งมติของสภามหาวิทยาลัยต่อผู้ออกคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์เป็นหนังสือเพื่อดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้ออกคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ได้ดำเนินการใดไปตามมติของสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการต่อ ก.อ.ม. ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ดำเนินการ

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้ออกคำสั่งมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามมติสภามหาวิทยาลัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ นพรัก)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

แบบตัวอย่างการอุทธรณ์กรณีได้รับคำสั่งให้ออกจากราชการ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ

เรียน ประธานกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ที่อยู่สำหรับการติดต่อข้าพเจ้า เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ.....หรือ Email (ถ้ามี)
หรือ ช่องทาง Social media ที่สามารถติดต่อได้ (ถ้ามี)
ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้ออกจากราชการ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่/.....
เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕.....

มีความประสงค์ขอยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการซึ่งมหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าพเจ้าออกจาก
ราชการ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่/.....

เนื่องจาก.....

(ระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์)

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าขอแนบเอกสารหลักฐานประกอบการอุทธรณ์ พร้อมกับรับรองเอกสารทุกหน้า เพื่อ
ประกอบการ

พิจารณาด้วยแล้ว ดังนี้

๑.....
๒.....

ข้าพเจ้าขอให้คณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีคำ
วินิจฉัยสั่งให้ข้าพเจ้ากลับเข้าปฏิบัติราชการตามเดิม หรือพิจารณาประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่
ข้าพเจ้า

ทั้งนี้ ข้าพเจ้า ☐ ประสงค์ หรือ ☐ ไม่ประสงค์ จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ
คณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และขอรับรองว่าข้อความ
ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)

ผู้อุทธรณ์

แบบตัวอย่างการอุทธรณ์กรณีได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัย

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

เรียน ประธานกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ที่อยู่สำหรับการติดต่อข้าพเจ้า เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ.....หรือ Email (ถ้ามี)
หรือ ช่องทาง Social media ที่สามารถติดต่อได้ (ถ้ามี)
ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัย ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่/.....
เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕.....

มีความประสงค์ขอยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ตาม
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่/.....

เนื่องจาก.....
(ระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์)
พร้อมนี้ ข้าพเจ้าขอแนบเอกสารหลักฐานประกอบการอุทธรณ์ พร้อมกับรับรองเอกสารทุกหน้า เพื่อ
ประกอบการ
พิจารณามาด้วยแล้ว ดังนี้

- ๑.....
- ๒.....

ข้าพเจ้าขอให้คณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีคำ
วินิจฉัย ☐ ลดโทษ หรือ ☐ งดโทษ หรือ ☐ ยกโทษ หรือ ☐ เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือ ☐
ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือ ☐ ประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและเพื่อประโยชน์
แห่งความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้า

ทั้งนี้ ข้าพเจ้า ☐ ประสงค์ หรือ ☐ ไม่ประสงค์ จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ
คณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และขอรับรองว่าข้อความ
ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)

ผู้อุทธรณ์

แบบตัวอย่างการร้องทุกข์
กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอยื่นเรื่องร้องทุกข์กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

เรียน ประธานกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ที่อยู่สำหรับการติดต่อข้าพเจ้า เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

หมายเลขโทรศัพท์มือถือ.....หรือ Email (ถ้ามี)

หรือ ช่องทาง Social media ที่สามารถติดต่อได้ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าไม่ได้รับความเป็นธรรมกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕.....

มีความประสงค์ขอยื่นหนังสือร้องทุกข์ เนื่องจากกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยผู้บังคับบัญชา (ระบุพฤติกรรมหรือข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าไม่เป็นธรรม และผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือปฏิบัติโดยมิชอบ อย่างไรก็ตามทั้งข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์)

.....
.....
.....
.....

เพื่อให้ข้าพเจ้าได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าขอให้คณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พิจารณาวินิจฉัยสั่งให้ข้าพเจ้าได้รับโทษเบาลง งดโทษ หรือพิจารณาประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้า

ทั้งนี้ ข้าพเจ้า ☐ ประสงค์ หรือ ☐ ไม่ประสงค์ จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

ผู้ร้องทุกข์

แบบตัวอย่างการร้องทุกข์
กรณีได้รับความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอยื่นเรื่องร้องทุกข์กรณีได้รับความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน

เรียน ประธานกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ที่อยู่สำหรับการติดต่อข้าพเจ้า เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

หมายเลขโทรศัพท์มือถือ.....หรือ Email (ถ้ามี)

หรือ ช่องทาง Social media ที่สามารถติดต่อได้ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าได้รับความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕.....

มีความประสงค์ขอยื่นหนังสือร้องทุกข์ได้รับความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน โดยผู้บังคับบัญชา (ระบุพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าไม่เป็นธรรม และผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจปฏิบัติหน้าที่ทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร)

.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอให้คณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรพิจารณา

ทั้งนี้ ข้าพเจ้า ☐ ประสงค์ หรือ ☐ ไม่ประสงค์ จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)

ผู้ร้องทุกข์